

Denne beskyttelsesregel gælder dog ikke ubetinget. For det første kan den fraviges derved, at den tilladelsesudstedende myndighed ved førstegangsudstedelsen af en tilladelse bestemmer, at reglen ikke skal gælde for indehaveren af denne tilladelse. Eksempelvis vil dette kunne ske, hvis ruten kun skal drives af den pågældende virksomhed i kortere tid, idet det er hensigten inden for en overskuelig årrække at lade busdriften overgå til et regionalt selskab. Tilladelsens indehaver kan når som helst i forbindelse med aftale om tilskud til rutens drift, hvor materielanskaffelse m. v. indgår i tilskudsbeholdningen, give afkald på beskyttelsen. Endelig gælder beskyttelsen – i lighed med reglen i den nugældende lov – ikke, hvis tilladelsens indehaver har drevet ruten på en efter den tilladelsesudstedende myndigheds opfattelse utilfredsstillende måde.

I lighed med den gældende lovgivning er brugsværdien anvendt som kriterium for udmålingen af det beløb, den hidtidige indehaver af tilladelsen kan kræve for materiellet.

Beløbet fastsættes af den tilladelsesudstedende myndighed, hvis afgørelse kan prøves ved et særligt nævn, og først derefter indbringes for domstolene.

Ved værdiansættelsen lægges den anvendelsesmulighed, der er for materiellet ved en rimelig og fornuftig drift af den pågældende rute under de vilkår, der gjaldt for den hidtidige indehaver, til grund. Det må herunder også tages i betragtning, hvorvidt en materielanskaffelse – henset til tidspunktet for denne – kan anses for rimelig, hvorved bemærkes, at investeringer hen imod slutningen af tilladelsesperioden kun, hvor særlige grunde foreligger, bør kunne medføre økonomiske forpligtelser for den, der har overtaget ruten.

Til § 9.

En forudsætning for, at der foreligger turistikørsel, er, at en gruppe passagerer befordres fra et område og tilbage til dette. Denne gruppe passagerer kan være tilfældigt sammensat, men det skal være de samme personer, der deltager i den enkelte tur, og de skal alle deltage i hele turen fra det område, hvorfra turen udgik og tilbage til dette.

Befordringen af gruppen skal ske med samme køretøj på hele turen. Skal gruppen gøre ophold undervejs, f. eks. ved et bestemt rejsemål, må køretøjet ikke benyttes til befordring af andre passagerer, forinden gruppen er vendt tilbage til det område, hvorfra kørslen udgik.

Som nævnt skal samtlige passagerer optages inden for et bestemt område og bringes tilbage til dette.

Det er ikke muligt generelt at fastslå, hvilken geografisk udstrækning et sådant område skal have, idet dette må bedømmes i det konkrete tilfælde ud fra flere momenter. Først og fremmest spiller afstanden til det sted, der er målet for rejsen, ind, men også befolkningstætheden og det kollektive trafikrutenets tæthed må tillægges betydning. Udtrykt generelt må det siges, at et »område«, når der er tale om turistikørsel inden for landets grænser i almindelighed ikke vil kunne gå ud over en kommunes grænser. Hvor kørslen udgår fra områder med stor befolkningstæthed og tæthed i det kollektive trafikrutenet, som f. eks. inden for Storkøbenhavn og andre lignende storbyområder, må optagning henholdsvis afsætning af passagererne kun ske på det sted (gade eller plads), hvorfra kørslen udgår.

Ved kørsel til udlandet, når der er en betydelig afstand mellem den danske grænse og rejsemålet, er det område, inden for hvilket der kan optages henholdsvis afsættes passagerer, betydeligt videre. Ved turistikørsel, f. eks. til et sydeuropæisk rejsemål, med udgangspunkt fra et sted i Jylland vil der således kunne optages passagerer på hele kørselsstrækningen til den dansk-tyske grænse.

Afgørende for, om der foreligger bestillingskørsel er, at der køres for en sluttet kreds, og at kørslen ikke udføres regelmæssigt i en bestemt trafikforbindelse. At passagererne skal udgøre en sluttet kreds vil sige, at de skal tilhøre en på forhånd begrænset kreds af personer, der er knyttet sammen i et fællesskab, der rækker ud over det fælles ønske om at deltage i kørslen. Eksempelvis kan nævnes en virksomheds personale eller medlemmer af en forening, hvis medlemskreds er begrænset.

Det er endvidere forudsat, at betalingen for kørslen er forud fastsat, og at den erlægges under ét af den, der har bestilt kørslen således, at den økonomiske risiko for tilslutningen til kørslen ikke bæres af vognmanden.

Sker der regelmæssig befordring af et sluttet selskab i en bestemt trafikforbindelse, foreligger der specielt rutekørsel, jfr. bemærkningerne til § 2.

For at afgrænse bestillingskørslen over for hyrekørslen er det fastsat, at kørslen skal foregå efter bestilling på vognmandens bopæl eller forretningssted, ligesom der efter § 10, stk. 2, i en tilladelse til bestillingskørsel kan fastsættes vilkår om mindsteantal af passagerer under kørslen. Herved skulle man hindre, at navnlig mindre busser, der udfører bestillingskørsel, uretmæssigt vil kunne konkurrere med hyrevognmænd.